

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
judecători –Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Procurorul General Adjunct al Republicii Moldova, Igor Serbinov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Cinic Denis Alexandru, născut la 26 decembrie 1980, domiciliat în or. Drochia, str. M. Varlaam, nr. 103-b,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 22 august 2011 până la 11 octombrie 2011 (prima instanță)***
- 2. de la 10 decembrie 2012 până la 15 ianuarie 2013 (instanța de recurs)***

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorei raionale Himki or. Moscova, F. Rusă din 10.06.2010, Cinic Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 30 alin. (3), 228/1 alin. (3) lit. g) Cod penal al F. Ruse, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar cu regim riguros.

1.1. Ministrul Justiției al RM a înaintat în instanța de judecată un demers privind transferul condamnatului Cinic D. pentru executarea pedepsei penale pe teritoriul Republicii Moldova.

2. Prin încheierea Judecătorei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 11.10.2011, a fost admis demersul Ministrului Justiției al RM și cererea condamnatului Cinic D. privind transferul ultimului pentru continuarea executării pedepsei sub formă de închisoare în instituțiile penitenciare din Republica Moldova și acceptat transferul lui Cinic D., cu aplicarea procedurii de ***continuare a executării pedepsei*** sub formă de închisoare de 8 ani și 4 luni, acțiunile condamnatului fiind încadrate în baza art. art. 27, 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal al Republicii Moldova.

3. Încheierea a fost atacată de avocatul Lilia Ababei în numele condamnatului Cinic Denis, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie diminuat termenul pedepsei penale aplicat condamnatului cu 1 (un) an și 4 (patru) luni, prin stabilirea pedepsei minime prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal al R. Moldova, sau să fie diminuată pedeapsa cu cel puțin 8 (opt) luni și 10 (zece) zile.

În motivarea recursului său, avocatul a indicat că potrivit art. art. 10 și 11 al Convenției Europene asupra transferării persoanelor condamnate din 21.03.1983, ratificată prin Legea nr. 69-XV din 11.03.2004, precum și art. 557 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța națională urma să aplice o durată a pedepsei privative de libertate cu închisoare ce i-ar fi acordat dreptul condamnatului la liberarea condiționată înainte de termen după ispășirea reală a $\frac{2}{3}$ din termenul total aplicat.

A mai indicat că soluția scăderii termenului de pedeapsă este determinată și de unele circumstanțe excepționale, precum ar fi starea sănătății condamnatului, care suferă de epilepsie și s-a agravat în legătură cu aflarea în locurile de detenție. Cu o asemenea stare de sănătate în condiții îndelungate de închisoare cu regimul alimentar unic pentru toți, condamnatul nu putea rezista mult timp și în mod necondiționat starea sănătății urma să se agraveze drastic. De asemenea era necesar a fi luat în considerație și faptul că condamnatul a comis doar o tentativă la infracțiune și nu au survenit careva consecințe grave în rezultatul acțiunilor lui. Precum, anterior nu a fost judecat și are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.01.2013 a fost admis recursul avocatului Lilia Ababei în numele condamnatului, fiind micșorat termenul de pedeapsă stabilit, cu 1 an și 4 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiind stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că potrivit art. 10 al Convenției din 21.03.1983 asupra transferării persoanelor condamnate (Tratat internațional 35/61, 2006, ratificat prin Legea R.Moldova nr.69-XV din 11.03.2004) în caz de continuare a executării pedepsei, statul de executare este legat de natura juridică și durata sancțiunii așa cum rezultă ele din condamnare. Totuși, dacă natura sau durata acestei sancțiuni este incompatibilă cu legislația statului de executare, sau dacă legislația acestui stat o impune, statul de executare poate, prin hotărâre judiciară sau administrativă, să adapteze această sancțiune la pedeapsa ori măsura prevăzută de propria sa lege pentru infracțiuni de aceeași natură. Această pedeapsă sau măsură corespunde, atât cât este posibil, în ceea ce privește natura sa, celei aplicate prin condamnarea de executat. Ea nu poate să agraveze prin natura sau durata sa sancțiunea pronunțată în statul de condamnare, nici să depășească maximumul prevăzut prin legea statului de executare.

Totodată au fost luate în considerație unele circumstanțe excepționale, cum ar fi starea sănătății condamnatului Cinic Denis Alexandru, care suferă de epilepsie și boala căruia s-a agravat în legătură cu aflarea în locurile de detenție. De asemenea, a fost menționat și faptul că Cinic Denis a comis tentativă la infracțiune și nu au survenit careva consecințe grave în rezultatul acțiunilor lui precum și el anterior n-a fost judecat și are la întreținere un copil minor. Aceste ultime circumstanțe în ansamblu cu cele expuse anterior au permis stabilirea lui Denis Cinic a pedepsei minime prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal al RM -7 ani închisoare.

6. Decizia instanței de recurs este atacată cu recurs în anulare de către Procurorul General Adjunct al Republicii Moldova, Igor Serbinov, care a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului său procurorul a indicat că colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, ilegal a micșorat termenul de pedeapsă stabilit de statul de condamnare, deoarece Judecătoria Buiucani prin încheierea din 11.10.2011 a aplicat procedura de continuare a executării pedepsei, iar instanța de recurs nu a casat încheierea în partea ce

privește procedura de continuare a executării pedepsei. Concomitent, art. 556 alin. (4) pct. 6) Cod procedură penală prevede expres că în cazul acceptării transferării cerute, instanța va indica care procedură de executare o va alege: *continuarea executării sentinței sau schimbarea condamnării*. Prin urmare, instanța de recurs urma să indice în decizie procedura de executare - **schimbarea condamnării**.

De asemenea, în motivarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.01.2013, la micșorarea pedepsei stabilite condamnatului, instanța a indicat starea sănătății acestuia și circumstanțele atenuante (recunoașterea deplină a vinei de către condamnat, căința sinceră, vârsta tânără a inculpatului, lipsa antecedentelor penale), circumstanțe care deja au fost luate în considerație de către instanța statului de condamnare.

A mai indicat că recursul apărătorului condamnatului D. Cinic a fost depus peste termen, dat fiind faptul că ultimului i-a fost adusă la cunoștință încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11.10.2011, încă în Federația Rusă, numitul manifestând acordul la transfer cu toate consecințele juridice ce pot surveni, fapt confirmat în Ordonanța Judecătoriei reg. Nijegorodsk a Federației Ruse din 28.03.2012. Mai mult ca atât, la examinarea demersului Ministrului Justiției privind transferul condamnatului, interesele numitului au fost reprezentate, în baza unui contract de asistență juridică, de către apărătorul Lilia Ababei (apărător al BA din or. Drochia), căreia îi era cunoscut faptul că încheierea, a intrat în vigoare la 26.10.2011, avînd termen de 15 zile pentru atacarea cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, drept care a fost valorificat abia la sfîrșitul anului 2012 (peste un an).

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 3 alin. (1), 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3), 5) Cod de procedură penală prevăd că, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise **doar la judecarea cauzei**, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 556 Cod de procedură penală, adică în legătură cu soluționarea cererii de transferare, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul în anulare de pe rol, în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind faptul că, recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Procurorul General Adjunct al Republicii Moldova, Igor Serbinov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2013, în privința lui Cinic Denis Alexandru.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iunie 2013

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător

Petru Ursache